

**8
Μάρτη**

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική
Απελευθέρωση για τις 8 Μάρτη - Μέρα της
γυναίκας**

«Ναι, για το Ψωμί παλεύουμε και για τα Τριαντάφυλλα.
Καθώς τραβάμε εμπρός, εμπρός φέρνουμε τις μεγάλες μέρες
το ξεσήκωμα των γυναικών είναι ξεσήκωμα όλης της ανθρωπότητας
όχι πια σκλάβοι και τεμπέληδες, δέκα που μοχθούν για έναν που ξαπλώνει
αλλά ένα δίκαιο μοίρασμα στ' αγαθά της ζωής,
«Ψωμί και Τριαντάφυλλα, Ψωμί και Τριαντάφυλλα»

Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση χαιρετίζει τις ταξικές απογόνους των εργατριών κλωστοϋφαντουργίας της Νέας Υόρκης που το 1857 διαδήλωσαν για καλύτερες συνθήκες εργασίας. Των πρωτοπόρων για τη χώρα μας εργατριών του εργοστασίου Ρετσίνα που το 1892 κατέβηκαν σε απεργία για τις περικοπές στα μεροκάματά τους.

Τις απογόνους της Κλάρας Τσέτκιν, μέλους της Σοσιαλιστικής Διεθνούς που, το 1910 πρωτοστάτησε για να καθιερωθεί η 8η Μάρτη ως ημέρα αφιερωμένη στις αγωνιζόμενες γυναίκες.

Της Ρόζας Λούξεμπουργκ, της Αλεξάνδρας Κολλοντάι. Των εργαζόμενων γυναικών που το 1917 με τις διαδηλώσεις τους πυροδότησαν το κίνημα που θα ανέτρεπε τον τσάρο στη Ρωσία, και των κομμουνιστριών που πρωτοστάτησαν στην Οκτωβριανή Επανάσταση.

Των μαχητριών του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, της ΕΠΟΝ, όλων των γυναικών που αγωνίστηκαν ενάντια στο φασισμό, για την απελευθέρωση και το χτίσιμο μιας άλλης κοινωνίας. Τις απογόνους των κομμουνιστριών που γέμισαν τα ξερονήσια και τις φυλακές τα μαύρα μεταπολεμικά χρόνια στην Ελλάδα χωρίς ούτε για μια στιγμή να λυγίσουν. Των μαύρων γυναικών στις ΗΠΑ που πρωτοστάτησαν στο κίνημα κατά της φυλετικής και έμφυλης καταπίεσης.

Χαιρετίζουμε τις σύγχρονες γυναίκες που καθημερινά ορθώνουν το ανάστημά τους και αγωνίζονται για τα εργασιακά, κοινωνικά και έμφυλα δικαιώματά τους, μέσα και έξω από το σπίτι, στην οικογένεια, στην εργασία, στην μερική και ελαστική απασχόληση, στη μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, στην επισφάλεια, στο ζοφερό περιβάλλον που έχουν δημιουργήσει η εφαρμοζόμενη από ΕΕ, ΔΝΤ, Ελληνικές κυβερνήσεις, Κεφάλαιο πολιτική. Χαιρετίζουμε τις γυναίκες που οραματίζονται και παλεύουν για την ανατροπή της παρούσας άθλιας κατάστασης, που ψάχνουν το δρόμο της εργατικής χειραφέτησης, της επανάστασης και της οικοδόμησης μιας άλλης κοινωνίας.

Ο φετινός γιορτασμός της 8ης Μάρτη σηματοδοτείται από την πρόσφατη απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που έκρινε ότι οι επιχειρήσεις μπορούν, παρά τα υπάρχοντα «προστατευτικά» νομικά πλαίσια, να απολύουν εγκύους εργαζόμενες στο πλαίσιο ομαδικών απολύσεων. Αποσύροντας το «κοινωνικό» και «υποστηρικτικό στη γυναικεία χειραφέτηση» πέπλο της, η ΕΕ αποκαλύπτει το αποκρουστικό πρόσωπο του συλλογικού κεφαλαιοκράτη που κρύβεται πίσω από την ευρωπαϊκή

«ολοκλήρωση».

Η παραπάνω απόφαση καταδεικνύει πρωτοφανή περιφρόνηση στο δικαίωμα των γυναικών να γίνονται μητέρες. Είναι σε πλήρη αρμονία με το συνολικό πλαίσιο της εφαρμοζόμενης πολιτικής και το δίκτυο των αντεργατικών ρυθμίσεων της τελευταίας δεκαετίας που, έχοντας κυριολεκτικά οδηγήσει σε ασφυξία τεράστιο τμήμα της εργαζόμενης πλειοψηφίας, πλήττει πολύ περισσότερο τις γυναίκες. Σε παγκόσμιο επίπεδο οι γυναίκες έχουν δυσκολότερη πρόσβαση στη μόρφωση, στην εργασία και στην επαγγελματική εξέλιξη, έχουν χαμηλότερες αποδοχές, ενώ είναι σε πολύ μεγαλύτερα ποσοστά ελαστικά εργαζόμενες και ανασφάλιστες.

Η συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους και το συνακόλουθο κλείσιμο δομών όπως οι παιδικοί σταθμοί, αναγκάζει πολλές γυναίκες να μείνουν στο σπίτι αναλαμβάνοντας υποστηρικτικούς ρόλους για παιδιά, ασθενείς, ηλικιωμένους. Ή ακόμη, να επιλέγουν οι ίδιες μορφές μερικής-ελαστικής απασχόλησης, συχνά ανασφάλιστης εργασίας. Η ελαστική εργασία συνοδεύεται αναπόφευκτα από επισφάλεια και εργασιακή περιπλάνηση, ενώ βασικά δικαιώματα – κατακτήσεις των προηγούμενων δεκαετιών, όπως οι άδειες κηδείας, λοχείας και μητρότητας, ή ακόμα το δικαίωμα στην πρόωρη συνταξιοδότηση, απλά δεν υπάρχουν πλέον.

Τα τελευταία χρόνια έχει αρχίσει να πέφτει φως στην άλλη, σκοτεινή μεριά του φεγγαριού: έχει αναδειχτεί το φαινόμενο της σεξουαλικής παρενόχλησης, ακόμη και της σωματικής κακοποίησης που υφίστανται οι γυναίκες στους χώρους εργασίας, αλλά και στο σπίτι, για τα πρότυπα ντυσίματος, βαψίματος, συμπεριφοράς που πιέζονται να ακολουθούν, ώστε να εναρμονίζονται με την κυρίαρχη εικόνα «θηλυκού» που προωθεί ο καπιταλισμός και απαιτούν οι εργοδότες, αλλά και οι σύζυγοι, ακόμα και η ίδια η οικογένεια. Χαιρετίζουμε τις γυναίκες που αναδεικνύουν την έμφυλη βία και αντιστέκονται, δημιουργώντας έναν άλλο, πιο ανθρώπινο πολιτισμό.

Η ιστορία των εργατικών αγώνων έχει δείξει ότι **η πραγματική γυναικεία χειραφέτηση δεν χαρίζεται από τον καπιταλιστικό ολοκληρωτισμό, αλλά σφυρηλατείται στο δρόμο της ανάγκης της επανάστασης.**

Τα «γυναικεία» αιτήματα για **κατάργηση των ανισοτήτων και διακρίσεων** στη μόρφωση, στην εργασία, απέναντι στο Κράτος και την εργοδοσία, για προστασία της μητρότητας, για άδειες ανατροφής παιδιών, για τσάκισμα των στερεοτύπων και των διακρίσεων με βάση το φύλο, (αλλά και το σεξουαλικό προσανατολισμό, τη φυλή ή το χρώμα), είναι «οικογενειακά» ζητήματα όλων, ανδρών και γυναικών, και η συλλογική διεκδίκησή τους αναγκαία προϋπόθεση για να βαδίσουμε στο δρόμο της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Μάρτης 2018